

“ก๊อซก๊อปปี้” (ภาษาสก๊อปปี้) : วัฒนธรรมอุบัติการณ์ SKOY LANGUAGE : INCIDENT CULTURE

ชวีตรา ตันติมาลา / CHAWITRA TUNTIMALA
คณะมนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
FACULTY OF HUMANITIES, SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาภาษาสก๊อปปี้ในฐานะวัฒนธรรมย่อยของวัยรุ่นในกลุ่มหนึ่งในสังคมออนไลน์โดยใช้กรอบแนวคิดอัตลักษณ์และแนวคิดวัฒนธรรมย่อย เป็นมุมมองในการอภิปราย และวิเคราะห์สถานการณ์ความเปลี่ยนแปลงของภาษาผ่านสังคมออนไลน์ โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ ขั้นตอนการวิจัยประกอบด้วย การสังเกต และการสังเกตแบบมีส่วนร่วม เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง แบ่งเป็นผู้ใช้ภาษาสก๊อปปี้ และผู้ติดตามเฟสบุ๊คแฟนเพจชื่อสมาคมนิยมสก๊อปปี้แบบคละที่คนคดี

ผลการวิจัยพบว่า ภาษาสก๊อปปี้ ใช้วิธีการเปลี่ยนแปลงตัวอักษรและอักขรวิธีของภาษาไทย เมื่อแปลพบว่า ไม่มีคำหยาบและไม่ทำให้ภาษาวีรติ อีกทั้งบางส่วนยังบ่งบอกถึงเจตคติแง่บวกแต่คนนอกที่ไม่เข้าใจความหมายของภาษาสก๊อปปี้ กลับตอบโต้ด้วยคำหยาบคาย และภาษาที่วีรติ คนส่วนใหญ่ มีทัศนคติต่อสก๊อปปี้ไปในทางลบ เพราะภาพลักษณ์และการใช้ชีวิต กลุ่มสก๊อปปี้จึงต่อต้านบรรทัดฐานของสังคมด้วยการสร้างอัตลักษณ์เฉพาะกลุ่มขึ้นเพื่อสร้างความแตกต่างและดึงดูดความสนใจ ภาษาแซททั่วไปไม่สามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มได้ จึงกำหนดรูปแบบการเขียน (พิมพ์) ขึ้นใหม่ เรียกว่า ภาษาสก๊อปปี้ เป็นวัฒนธรรมอุบัติการณ์

คำสำคัญ : ภาษาสก๊อปปี้ วัฒนธรรมอุบัติการณ์ วัฒนธรรมย่อย

Abstract

The objectives of the article are to study the Skoy language as a youth sub-culture in the social network using the identity and sub-culture concept to expand and analyze the current phenomena. The methodology is a qualitative research including observation and participant observation technique. The data were collected from the mixed viewpoint of purposive samples which were divided into the user of the Skoy language and the follower of a Skoy union fanpage via facebook.

The results reveal that there are modification of Thai alphabets and orthography in the Skoy language without rude words and ruin language. Moreover, some modification indicates the positive attitude but many people who misunderstand this language retort with rude words and ruin language. Most users in social network have negative thinking on Skoy girls because of their image and life style. Skoy groups need to against the norms of society by creating the specific identity to make difference and attractiveness. Since texting with normal language cannot respond the groups' need, thus they create the new style of writing (typing) in their own way called the Skoy language which is an incident culture.

Keywords : Skoy language, incident culture, sub-culture

ข้อความข้างต้นนี้แปลโดย Mr.Burst [13] ซึ่งเป็นคนนอกกลุ่ม และไม่มีความสัมพันธ์ใดต่อกับกลุ่มเพียงเป็นผู้สังเกตการณ์ ข้อความข้างต้น อนุมานว่าเป็นการแสดงทัศนะของตนแก่สาธารณะหลักจากถูกคนจำนวนมากในสังคมออนไลน์ วิพากษ์วิจารณ์ในทางลบอย่างรุนแรง ซึ่งเป็นเรื่องปกติของการใช้พื้นที่ในสังคมออนไลน์ แสดงความรู้สึก อย่างไรก็ตาม ภาษาที่ใช้สื่อสารเป็นภาษาเขียนที่มีรูปแบบเฉพาะ และใช้สื่อสารกันบนสังคมออนไลน์เท่านั้น

ภาพที่ 2-4 พัฒนาการจากหน้าปกเฟซบุ๊กแฟนเพจ “ชมคลั่งมณีญูตสก๊อย” ที่มา : <http://news.sanook.com/1130156/เพจชมคลั่งมณีญูตสก๊อย-ชาวเน็ตจวกทำภาษาวิบัติ>
<http://campus.sanook.com/983588/ภาษาสก๊อยระบอบหนัก-อ่านไม่ออก-แต่เข้าใจกันเอง>
 และ <https://www.facebook.com/sowhateiei> ตามลำดับ

ภาพที่ 2-4 แสดงให้เห็นว่า มีผู้สนใจติดตามความเคลื่อนไหวและถูกใจเพจดังกล่าวเพิ่มขึ้นจาก 8,929 คน เป็น 21,446 คน และเป็น 36,491 คน ภายในระยะเวลาอันสั้น กลุ่มคนเหล่านี้ไม่ใช่ผู้ต่อต้านหรือไม่เห็นด้วยกับวิถีทางของวัยรุ่นหญิงกลุ่มนี้ เพราะการกดถูกใจ (Like) ของผู้ใช้ได้ก็ก็ตาม จะบ่งบอกตัวตนของผู้กดที่แสดงความสนใจต่อเรื่องนั้นๆ บนหน้าประวัติ (profile) ของผู้กดเอง หากไม่ต้องการระบุตัวตน อยากเป็นเพียงผู้สังเกตการณ์ ก็ไม่จำเป็นต้องกดถูกใจเพจ และสามารถอ่าน

ข้อความ มองเห็นรูปภาพ และความคิดเห็นต่างๆได้ทั้งหมด ซึ่งผู้ดูแล (admin) ไม่ได้ตั้งค่า (setting) เพื่อจำกัดการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของเพจ

เนาวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์ ศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ จากสำนักงานคณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ ได้กล่าวว่า ภาษาสก๊อย มองได้หลายด้าน เป็นเพราะภาษาเป็นการสื่อสารที่มนุษย์เข้าใจร่วมกัน หากจะมอง ในด้านบวก ก็เป็นการพัฒนาของภาษา ให้เป็นลูกเล่น แบบถอดรหัสเล่นสนุก เป็นการสื่อสารระหว่างกัน แต่หากมองในด้านลบ ก็แสดงให้เห็นว่าเป็นคนรู้ค่าน้อย อ่านหนังสือน้อย จึงต้องมาสร้างคำใหม่ ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าห่วงในระยะยาว เพราะว่าการที่คนจนต่อถ้อยคำนั้นก็มีผลต่อความคิด

ส่วนนายประสพ เรียงเงิน ผู้อำนวยการสำนักเฝ้าระวังทางวัฒนธรรม กระทรวงวัฒนธรรม เสริมว่าได้ติดตามเรื่องนี้มาตั้งแต่ต้น และทดลองอ่านภาษาสก๊อยแล้วก็อ่านไม่รู้เรื่อง ตอนนี้นำมาพิจารณาอยู่ว่าการสื่อสารของวัยรุ่นในลักษณะนี้จะมีผลอย่างไรหรือไม่ อย่างไรก็ตาม อยากฝากให้ผู้ใช้ ใช้อย่างถูกบริบทและไม่ควรนำไปใช้ในระดับทางการหรือใช้กับผู้ใหญ่ [12]

ในทำนองเดียวกัน ผู้ร่วมงานวันภาษาไทยแห่งชาติ พ.ศ. 2555 จัดโดยกระทรวงวัฒนธรรม หลายคนเห็นว่า กรณีวัยรุ่นไทยหลายคนมีการใช้ภาษาสก๊อย เพื่อพิมพ์ติดต่อบริการกันในโลกอินเทอร์เน็ต จะไม่ส่งผลทำให้ภาษาวิบัติ เนื่องจากเป็นภาษาที่ใช้เฉพาะกลุ่ม และเป็นไปตามยุคสมัย เมื่อใช้ไปได้สักระยะก็จะเสื่อมความนิยมไปเอง แต่เป็นห่วงกรณีในประเทศไทยจะเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ทำให้มีการใช้ภาษาต่างประเทศมากขึ้น ที่ผ่านมามีเด็กที่ไม่ได้มีการศึกษาอย่างจริงจัง ทั้งยังมีการใช้ภาษาอังกฤษปนกับภาษาไทย ทั้งที่ควรใช้ภาษาไทยให้ถูกต้องในขณะที่สื่อสารกับคนไทยและควรใช้ภาษาอังกฤษให้ถูกต้องเมื่อสื่อสารกับชาวต่างชาติ [14]

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาภาษาสก๊อยในฐานะวัฒนธรรมย่อยของวัยรุ่นกลุ่มหนึ่งในสังคมออนไลน์ โดยใช้กรอบแนวคิดเรื่องอัตลักษณ์ (identity) และแนวคิดเรื่องวัฒนธรรมย่อย (sub-culture) เป็นมุมมองในการอภิปรายและวิเคราะห์สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของภาษาผ่านสังคมออนไลน์

ทฤษฎีและกรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

งานวิจัยนี้ใช้แนวคิดเรื่องอัตลักษณ์ (identity) และแนวคิดเรื่องวัฒนธรรมย่อย (sub-culture) เป็นกรอบแนวคิดในการอภิปราย และวิเคราะห์สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของภาษาผ่านสังคมออนไลน์

แนวคิดเรื่องอัตลักษณ์ (identity)

อัตลักษณ์ (identity) เป็นคำที่มีรากศัพท์มาจากภาษาละติน คือ identitas (เดิมใช้คำว่า idem) ซึ่งมีความหมายว่า “เหมือนกัน” อัตลักษณ์มีความหมายสองประการ คือ ความเหมือน (the same)

และความมีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างกันออกไป (similarity and difference) หมายถึงการตีความหมายบนพื้นฐานและเงื่อนไขของความสัมพันธ์ และการเปรียบเทียบระหว่างระดับปัจเจก และกลุ่มคนในสองมุมมองโดยมุ่งไปที่ความเหมือนและความแตกต่าง อัตลักษณ์จะทำหน้าที่เป็นสิ่งที่กำหนดทางเดินให้แก่คนเรา เป็นสิ่งที่บ่งบอกว่าใครเป็นพวกเดียวกับเรา และใครที่แตกต่างจากเรา (difference) ส่วนใหญ่แล้วอัตลักษณ์จะถูกกำหนดโดยความแตกต่าง

ข้อคิดเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของ Richard Jenkins [15] คือ การเปรียบเทียบระหว่างบุคคลหรือสิ่งอื่นว่ามีความเหมือนหรือความแตกต่าง คำว่า “identify” เป็นคำประกอบของ “identity” หมายถึง การบอกถึงลักษณะหรือจำแนกแยกแยะให้เห็นชัดออกมา แสดงให้เห็นว่ามีบางสิ่งที่แสดงและกระทำต่อกันหรือผลักดัน (active) เกี่ยวกับ การให้ความหมาย (the matter of meaning) และการให้ความหมายมักเกี่ยวกับการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างกัน (interaction) อัตลักษณ์จึงมีลักษณะของความเป็นพลวัตอยู่ตลอดเวลา ในทำนองเดียวกันกับ Peter Berger และ Thomas Luckmann [16] กล่าวว่าอัตลักษณ์ถูกสร้างขึ้นโดยกระบวนการทางสังคม เมื่อตกผลึกแล้วอาจจะมีคงที่ อาจปรับเปลี่ยนหรือเปลี่ยนแปลงรูปแบบได้ ขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ทางสังคมเป็นหลัก การประกอบขึ้นและดำรงอยู่ของอัตลักษณ์ มีกระบวนการทางสังคมในการสร้างและสืบต่ออัตลักษณ์ อย่างไรก็ตามย่อมขึ้นอยู่กับบริบทของความสัมพันธ์ของสังคมที่มีต่อตนหรือกลุ่มอื่นๆ ด้วย ส่วน F. Barth [17] นิยามว่า อัตลักษณ์ต้องเป็นกระบวนการแบบเหรียญ 2 ด้าน ด้านหนึ่งคือ การรู้สึกว่าเป็นพวกเดียวกัน (self-ascription) และในอีกด้านหนึ่ง คนอื่นก็ต้องรู้สึกเช่นนั้นด้วย (ascription by other) อัตลักษณ์จึงเป็นความพยายามที่จะสร้างขอบเขตที่ชัดเจนของบุคคล และ Barker [18] กล่าวว่า อัตลักษณ์ไม่ใช่เรื่องที่ดีติดตัวมา กับธรรมชาติ (anti-essentialism) หากแต่เป็นสิ่งที่ถูกประกอบสร้างขึ้นมา (socially construction) และอัตลักษณ์เกิดขึ้นได้จากปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่น สุดท้าย สมหมาย ชินนาค [19] ให้ความหมาย “อัตลักษณ์” ว่า หมายถึง สิ่งที่เราารู้สึกว่าเป็นเราหรือพวกเขา และมีความแตกต่างไปจากพวกเขา และอัตลักษณ์ไม่จำเป็นต้องมีเพียงหนึ่งเดียว สามารถมีหลายลักษณะประกอบกันขึ้นมา อัตลักษณ์มิใช่สิ่งที่มีอยู่แต่เดิมในธรรมชาติ เป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นโดยสังคม

อัตลักษณ์มีทั้งในระดับของปัจเจก (individual) และระดับสังคม (social identity) ที่เชื่อมต่อและสัมพันธ์กันโดยสังคมเป็นผู้กำหนดบทบาทหน้าที่และระบบ ดังนั้นคุณค่าที่ติดตามมาย่อมสืบเนื่องมาจากบทบาทและหน้าที่นั้น ในระดับปัจเจกนี้บุคคลหนึ่งอาจจะมีหลายอัตลักษณ์อยู่ในตัวเอง เช่น ความเป็นกลุ่มสังคมใดสังคมหนึ่ง เพศสภาพ อายุ อาชีพ ช่วงชั้นทางสังคม และศาสนา เป็นต้น และในขณะที่อัตลักษณ์ระดับสังคมนั้นถูกสร้างขึ้นบนพื้นฐานความเหมือนของสมาชิกในกลุ่มหรือที่เรียกว่า อัตลักษณ์ร่วมของกลุ่ม (collective) [20] อย่างไรก็ตามในความเหมือนนั้นก็ยังคงมีความแตกต่างไปจากกลุ่มคนกลุ่มอื่นซึ่งจะทำให้ลักษณะเฉพาะที่เรียกว่าอัตลักษณ์ของกลุ่มนั้นเด่นชัดขึ้น สอดคล้องกับที่ Melucci (อ้างถึงใน สาริตา, 2549) [21] อธิบายว่า อัตลักษณ์ร่วมเกิดจากกระบวนการสร้างสำนึกร่วมของสังคม จะทำให้สมาชิกได้ตระหนักถึงลักษณะร่วมของกลุ่ม ซึ่งสำนึกร่วมต้องอาศัยสัญลักษณ์ต่างๆ

ที่กลุ่มสร้างขึ้น เช่น ท่าทาง คำศัพท์ ภาษาเฉพาะกลุ่ม เป็นสัญลักษณ์ที่สามารถเปลี่ยนแปลงหรือปรับเปลี่ยนได้เสมอ นอกจากนี้แต่ละบุคคลหากมีการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมหรือสังคมใหม่ บุคคลนั้นๆ ก็จะมีการปรับเปลี่ยนอัตลักษณ์ทั้งของตนเองและอัตลักษณ์ร่วมอีกด้วย

สรุปว่า แต่ละบุคคลจะมีอัตลักษณ์ได้หลายอัตลักษณ์ ด้วยการมองตัวเองในแง่มุมมองต่างๆ ซึ่งอาจมีได้หลายมุม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับว่าตนเองอยู่ในฐานะไหนหรือเป็นสมาชิกของกลุ่มใดในสังคมซึ่งจะมีบทบาทแตกต่างกันออกไปตามที่ตนเองกำหนดและประกอบสร้างอัตลักษณ์ขึ้น อัตลักษณ์สามารถสร้างและปรับเปลี่ยนได้ตลอดเวลา

แนวคิดเรื่องวัฒนธรรมย่อย (sub-culture)

วัฒนธรรมย่อยหรือวัฒนธรรมรองหรืออนุวัฒนธรรม เพราะในสังคมหนึ่ง ประกอบด้วยบุคคลหลายเพศ หลายวัย หลายอาชีพ หลายเชื้อชาติ บุคคลเหล่านี้ล้วนมีแนวความคิด ทศนคติ ตลอดจนแนวทางปฏิบัติที่แตกต่างกันไปในบางส่วน เช่น ชายกับหญิง เด็กกับผู้ใหญ่ ผู้ที่มีแนวปฏิบัติในทางเดียวกัน อาจจัดเป็นกลุ่มหรือรวมตัวกันเป็นกลุ่มคนในสังคม นอกจากจะปฏิบัติตามวัฒนธรรมของกลุ่มตนแล้ว ยังจะต้องปฏิบัติตามวัฒนธรรมของสังคมอีกด้วย แต่บางวัฒนธรรมของกลุ่มก็ไปขัดกับวัฒนธรรมของสังคมก็มี กลุ่มในสังคมมีอยู่มากมาย เช่น กลุ่มนักเรียน กลุ่มทหาร กลุ่มชาวไร่ชาวนา เป็นต้น ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่าเป็นการจัดกลุ่มตามวัฒนธรรมย่อยต่าง ๆ กัน ดังนี้

- 1) วัฒนธรรมย่อยตามเชื้อชาติ (ethnic-sub-culture) ในสังคมหนึ่ง ๆ ย่อมประกอบด้วยคนหลาย เชื้อชาติอยู่ปะปนกัน เช่น กรุงเทพมหานครมีทั้งชาวไทย ชาวจีน แขก ฝรั่งเศส มอญ อาศัยอยู่ แต่ละเชื้อชาติดังกล่าวต่างก็มีวัฒนธรรมเป็นแบบฉบับของตนเอง
- 2) วัฒนธรรมย่อยตามเกณฑ์อายุ (age-sub-culture) คนในสังคมหนึ่งย่อมมีอายุแตกต่างกัน แต่ละวัยย่อมมีแนวทางการปฏิบัติที่แตกต่างกัน เด็กวัยรุ่นก็มีแนวทางปฏิบัติแตกต่างจากผู้ใหญ่ เช่น การแต่งกาย การละเล่น การพูดจา ตลอดจนความสนใจ ฯลฯ
- 3) วัฒนธรรมย่อยตามท้องถิ่น (regional-sub-culture) เนื่องจากคนในชาติหนึ่งย่อมอยู่กระจายกันไปตามภูมิภาคต่าง ๆ ดังนั้น วิถีชีวิตในการปฏิบัติ ขนบธรรมเนียมประเพณีย่อมแตกต่างกัน เช่น คนไทยในแต่ละภาคมีภาษาพูด ประเพณีที่แตกต่างกัน
- 4) วัฒนธรรมย่อยตามอาชีพ (occupational-sub-culture) คนมีอาชีพอย่างเดียวกันก็จะมีวิถีการดำเนินชีวิตที่เหมือนกัน เช่น ชาวประมง นักร้อง นักหนังสือพิมพ์
- 5) วัฒนธรรมย่อยตามเพศ (sex-sub-culture) เพศหญิงเพศชายมีการปฏิบัติแตกต่างกันไปหลาย ๆ ด้าน เช่น กิริยามารยาท หญิงอาจเดินนวยนาด ชอบเย็บปักถักร้อย ชายอาจเดินท่าทางขึงขัง ชอบความมึนตึ้นท้าทาย ฯลฯ

แนวคิดนี้เป็นข้อเสนอของ Fisher [22] อธิบายว่า ชีวิตโลกทางสังคมเมืองนั้นเป็นอิสระไม่ได้มีการทำลายกลุ่มทางสังคม แต่มีส่วนในการช่วยเสริมให้กลุ่มเข้มแข็งขึ้น เมื่อเมืองขยายตัวมากขึ้นมีกลุ่มวัฒนธรรมย่อยที่หลากหลายมากยิ่งขึ้น และมีการรวมกลุ่มอย่างแตกต่างกัน ซึ่งก็คล้ายกับทฤษฎีองค์ประกอบ ที่

พยายามรักษาความใกล้ชิดในวงจรแคบๆ แต่ก็คล้ายกับทฤษฎีกำหนดนิยมตรงที่ พยายามรักษาเงื่อนไขสิ่งแวดล้อมที่จะนำมาสู่ผลกระทบสำคัญต่อ กฎทางสังคมในชุมชน ซึ่งสิ่งเหล่านี้เองได้เกิดการแบ่งแยกกันออกเป็นส่วนวัฒนธรรมย่อยนั่นเอง

วัฒนธรรมย่อย เป็นรากฐานที่จำเป็นสำหรับการอยู่อาศัยในเมือง โดยเฉพาะจากมวลชนที่อยู่ในเมือง เช่น เรื่องขนาด และความหนาแน่น เพื่อปรับปรุง การดำรงอยู่ได้ในเมือง ชีวิตเมืองนั้นมีความต่อเนื่องในขณะที่เดียวกันก็สร้างความผิดปกติด้วยแต่ไม่ใช่ในแนวคิดที่เป็นการทำลายสังคม

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เนื่องจากงานวิจัยหรือผลงานทางวิชาการที่เกี่ยวข้องกับภาษาศาสตร์โดยตรงยังไม่มีปรากฏ ผู้วิจัยจึงทบทวนเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับภาษาในสังคมออนไลน์ที่อธิบายในบริบทของภาษา สังคมและวัฒนธรรมไทย เพื่อใช้เปรียบเทียบพัฒนาการเปลี่ยนแปลงของภาษาในสังคมออนไลน์ยุคปัจจุบัน และเพื่อใช้ประกอบการวิเคราะห์ภาษาศาสตร์ ดังนี้

ภาษาต่างๆ มีความหมายทางสังคมและตอบสนองความต้องการทางสังคมที่แตกต่างกันออกไป ยุคดิจิทัล ได้วิเคราะห์ภาษาเอ็ม [23] ไว้ว่า การใช้ภาษาเขียนตอบโต้กันทันทีทันใดผ่านเครือข่ายอินเทอร์เน็ตด้วยโปรแกรมประเภทเอ็มเอสเอ็น (MSN) บางคนเรียกว่า “ภาษาเอ็ม” สำหรับหลายคน คำที่ใช้อาจไม่แปลกประหลาดอะไร และจะเขยมากหากเรียกร้องการอธิบายความหมายของคำเหล่านี้ แต่คนส่วนใหญ่แทบอ่านไม่รู้เรื่อง หรือเข้าใจได้ไม่ทั้งหมด คำว่า ‘มะ’ ‘กะลัง’ ‘เมนท์’ อาจหมายถึง หรือไม่ กำลังออกความเห็นวิจารณ์ ตามลำดับ แต่คำว่า ‘อัพ’ ‘เดะจ’ ‘โป’ หรือ ‘มั่งๆ’ อาจหมายถึง update (ตามทัน) เด็กๆ โบราณ และ มากๆ ตามลำดับ ‘อือ’ แทนเสียงหัวเราะแบบหยิ่งๆ อย่างสุภาพ ส่วน ‘ดี’ กับ ‘งะ’ แทนคำลงท้ายที่ปกติมักเขียนว่า ละสิ นะ ซึ่งใช้บ่อยเพื่อแสดงถึงการเน้นย้ำสิ่งที่กล่าวมา การสร้างความเป็นกันเองและการแสดงอารมณ์ ส่วนสัญลักษณ์ (emoticon) ประเภท :(หรือ :p สื่อแทนอารมณ์

การพูดด้วยการเขียน(พิมพ์) เป็นลักษณะอย่างหนึ่งของการเอ็ม การตัดเครื่องหมายกำกับสระหรือวรรณยุกต์ เพื่อความคล่องแคล่วในการเอ็มให้เสมือนกำลังพูดอยู่ ประดิษฐ์ภาษาสัญลักษณ์ แปลงเครื่องหมายวรรคตอนให้เป็นสัญลักษณ์แทนความหมายแบบเกือบตรงไปตรงมา (icon) เป็นการสื่อสารแบบใหม่ที่รวมเอาทั้งภาษาเขียนแทนเสียง ภาษาพูด และภาษาภาพ ซึ่งหลายคนวิจารณ์กันว่า ภาษาลักษณะนี้เป็นของพวกเด็กที่นั่ง chat (คุยจ้อ) ผ่านจอคอมพิวเตอร์ทั้งวัน และเป็น “ภาษาวิบัติ” เป็นภัยทำลายภาษาไทย เกรงว่าจะระบาดเข้ามาในภาษาเขียนปกติ แต่สำหรับคนที่คอย “อภิบาลเด็กแนว” [24] เห็นว่านี่เป็นภาษาในโลกของวัยรุ่นที่ต้องการสร้างตัวตนเฉพาะกลุ่ม หรือเรียกว่าเป็นการสร้างอัตลักษณ์ (identity) หรือเป็นวัฒนธรรมย่อย (sub-culture) เป็นวัฒนธรรมที่ต่อต้านวัฒนธรรมหลัก

การใช้ภาษาเอ็มเป็นปรากฏการณ์ภาษาศาสตร์เชิงสังคมที่เกิดขึ้นทั่วไปในยุคของการสื่อสารที่มีทางเลือกใหม่ๆ มากมาย อย่างไรก็ตาม ภาษาเอ็มเป็นอุบัติการณ์ของวัฒนธรรม (emergent culture) [23] ทางภาษาที่มีลักษณะเฉพาะตัว แต่ขณะเดียวกันก็มีลักษณะร่วมกับการสื่อสารที่มีอยู่แล้วหลายประการ คือ ภาษาเอ็มมีขอบเขตหรือบริบททางสังคมที่จำกัด โดยทั่วไปเป็นการสื่อสารระหว่างเพื่อนฝูงเป็นแสลง (slang)

จากมุมมองของยุคดิจิทัล สามารถสรุปได้ว่า ภาษาเอ็มใช้กันเฉพาะในโลกการเอ็ม ไม่ได้เป็นภาษาวิบัติ แต่เป็นภาษาที่อุบัติขึ้นมาใหม่เพื่อตอบสนองการสื่อสารอีกลักษณะหนึ่ง ภาษาเอ็มจึงไม่ได้ทำลายภาษาไทยหรือภาษาใดๆ แต่กลับเพิ่มพูนความรู้มรยให้กับการใช้ภาษา เป็นความจำเริญงอกงามตามธรรมชาติของภาษา

ในทำนองเดียวกัน นิธิ เอียวศรีวงศ์ [25] ก็แสดงทัศนะเกี่ยวกับความเปลี่ยนแปลงทางภาษาไว้ว่าความเปลี่ยนแปลงทางภาษาของไทยเกิดขึ้นตลอดเวลา แต่มักเกิดขึ้นจากผู้ใหญ่ (ผู้มีอำนาจทางสังคม) ภาษาจึงกลายเป็นรากฐานสำคัญอย่างหนึ่งของโครงสร้างอำนาจ เพราะภาษามีส่วนกำหนดวิถีชีวิตของคน ฉะนั้นถ้าควบคุมภาษาได้ก็คุมความเปลี่ยนแปลงได้ อย่างไรก็ตาม ความสามารถในการควบคุมความเปลี่ยนแปลงของภาษาเริ่มจะหายไป ในปลายรัชกาลที่ 5 เป็นต้นมา เพราะเทคโนโลยีการพิมพ์กลายเป็นสิ่งที่คนทั่วไปเข้าถึง เช่น หนังสือพิมพ์ หนังสือแต่งใหม่อื่นๆ นับจากนั้นมา ความเปลี่ยนแปลงทางภาษาก็ไม่ได้ถูกกำหนดโดยผู้ใหญ่นั้น ซึ่งมาบัญญัติกันในภายหลังว่าเป็น ‘ภาษาวิบัติ’

นิธิ ผู้ซึ่งได้เรียนภาษาไทยในสถาบันซึ่งสืบทอดทัศนคติของผู้มีอำนาจทางสังคมมาโดยตรง จึงได้รับฟังเรื่องภาษาวิบัติมากกว่านักเรียนในสถาบันอื่น กล่าวไว้ว่า ไม่ว่าจะการพูดควบกล้ารักษา หรือใช้บุพบทผิด หรือใช้คำผิดความหมาย ผู้ใหญ่ก็จะว่าชินเปลี่ยให้ภาษาเปลี่ยนไปตามความมั่งง่ายของผู้คน ภาษาไทยก็จะหายไปจากโลก ซึ่งนิธิไม่เชื่อว่าจะเป็นไปได้ เพราะเชื่อว่าทุกภาษาในโลกเปลี่ยนแปลงไปตามยุคสมัย เพียงแต่อยากให้อยู่ภายใต้การควบคุม มากกว่าปล่อยให้เปลี่ยนไปตามเงื่อนไขปัจจัยอื่นๆ ที่กำหนดไม่ได้ ซึ่งก็แน่นอนว่า เงื่อนไขปัจจัยอื่นๆ ที่บุคคลกำหนดไม่ได้ย่อมมีพลังมากกว่าเงื่อนไขปัจจัยที่กำหนดได้

นอกจากนี้ นิธิ ยังกล่าวถึงการใช้ภาษาของวัยรุ่นอีกว่า การใช้ภาษาอย่างมีประสิทธิภาพนั้นเป็นพลังอย่างหนึ่ง การเลือกใช้คำ การวางรูปประโยค การใช้จังหวะให้เป็น คือ หยุต หรือเว้นวรรคเป็น ฯลฯ ล้วนทำให้สามารถสื่ออะไรที่ลึกกว่าความหมายตาๆ เช่น สื่ออารมณ์ สื่อคุณค่า สื่อความซับซ้อน สื่อความรู้สึก ฯลฯ ได้มาก นิธิ มองว่าเหล่านี้เป็นความหมายที่มีพลังเสียยิ่งกว่าความหมายของคำตามพจนานุกรม แต่วัยรุ่นกลับเปลี่ยนไปในทางตรงกันข้าม เช่น สแลงที่วัยรุ่นนิยมใช้ แทนที่จะให้ความหมายได้ละเอียดซับซ้อนขึ้น กลับกลายเป็นคำที่ให้ความหมายกว้างและเบลอ แต่ก็ไม่ได้ทำให้ภาษาวิบัติ เช่นคำว่า ‘วิน’ แปลว่าอารมณ์เสียจนมีพฤติกรรมที่ทำให้เกิดปัญหากับคนอื่น ภาษาไทยมีคำที่บอกถึงอารมณ์เสียได้หลากหลายคำมาก มีความหมายเหลื่อมกันด้วยสัทสนที่ผิดแผกกันเล็กน้อย ให้ความรู้สึกตลอดจนกำหนดพฤติกรรมของ

ผู้ฟังแตกต่างกันไป ความสามารถในการเลือกใช้คำให้ตรงกับความต้องการของผู้พูดหรือเขียนนั้นสำคัญและมีพลัง ไม่ควรละเลย

สรุปได้ว่า ความเปลี่ยนแปลงทางภาษาเกิดขึ้นตลอดเวลา ทั้งจากผู้มีอำนาจทางสังคม และคนทั่วไป แต่สิ่งที่น่าสนใจคือ การใช้คำที่ตรงกับความ ต้องการของผู้พูด มากกว่าการกำหนดให้ผู้ใช้ ใช้คำที่ผู้มีอำนาจเห็นว่าเหมาะสมถึงตอนนั้น ความรู้ทางภาษาของไทยก็จะ ‘วิบัติ’

จากทั้งสองทัศนะ แสดงให้เห็นว่า ภาษามีการเปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วจากผู้ที่ใช้ที่หลากหลาย โดยเฉพาะผู้ใช้ในสังคมออนไลน์ ความเปลี่ยนแปลงนี้อาจไม่ถึงขั้นทำให้ ‘ภาษาวิบัติ’ หากแต่เป็นการ ‘อุบัติของวัฒนธรรม’ ที่มีความเป็นพลวัตสูงมาก ขึ้นอยู่กับบริบทแวดล้อม อาทิ กลุ่มสังคม เทคโนโลยี อำนาจ และบริบทแห่งสถานการณ์ เพราะฉะนั้น การตีความการใช้ภาษาในสังคมออนไลน์ต้องไม่เหมารวม ภาษาพูด ภาษาเขียน (พิมพ์) เข้าด้วยกัน และการจดจำหรือเลียนแบบโดยตั้งใจหรือไม่ก็ตามของกลุ่มวัยรุ่น ก็ไม่ได้หมายความว่าภาษาเฉพาะเหล่านั้นจะถูกนำไปใช้ในชีวิตประจำวันหรือวัฒนธรรมกระแสหลัก

วิธีการดำเนินการวิจัย

เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) ขั้นตอนการวิจัยประกอบด้วย การสังเกต (observation) การสังเกตแบบมีส่วนร่วม (participation observation) ใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) ระหว่างเดือนกรกฎาคม 2555 ถึงเดือนธันวาคม 2555 โดยแบ่งกลุ่มผู้ใช้ภาษาสเก็ยเป็นประจำ และผู้ติดตามเพจสมาคมนิยมสเก็ย ทางหน้าเฟซบุ๊กแฟนเพจ แบบละทัศนคติที่มีต่อการ ใช้ภาษาสเก็ยผ่านสังคมออนไลน์ และนำมาวิเคราะห์ ร่วมกับการศึกษาค้นคว้าเอกสารที่เกี่ยวข้อง

เทคนิคที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1) การสังเกต (observation) ผู้วิจัยสังเกตพฤติกรรมของสมาชิกภายในกลุ่ม “ชมค์ลัมนัญตสเก็ย” หรือ “สมาคมนิยมสเก็ย” ผ่านสังคมออนไลน์ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล ความสนใจ ทัศนคติ การใช้ภาษา การรวมกลุ่ม และอื่นๆที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ในการอธิบายวัฒนธรรมเฉพาะของกลุ่มบนพื้นที่ออนไลน์

2) การสังเกตอย่างมีส่วนร่วม (participant observation) ผู้วิจัยเข้าร่วมสนทนากับสมาชิกในกลุ่มโดยไม่เปิดเผยตัวตน 2 ลักษณะ คือ สนทนาด้วยภาษาสเก็ย แสดงทัศนคติคล้ายตามในประเด็นที่เป็นที่ยอมรับของกลุ่ม เพื่อเข้าใจวัฒนธรรมของกลุ่มในแบบคนใน และสนทนาด้วยภาษาแชท (chatspeak) ปกติที่นิยมใช้กันในโลกออนไลน์ เพื่ออธิบายในมุมมองของคนทั่วไป

นอกจากนี้ ยังสนทนากับคนทั่วไปที่แสดงความคิดเห็นหลากหลายทัศนคติในแฟนเพจของกลุ่ม เพื่อเปรียบเทียบมุมมองของคนนอกกลุ่มกับมุมมองของผู้วิจัยเอง เพื่อวิเคราะห์การยอมรับวัฒนธรรมเฉพาะกลุ่ม

การวิเคราะห์ข้อมูล และอภิปรายผลการวิจัย ใช้วิธีการเชิงพรรณนา (descriptive analytical approach) เพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจถึงวัฒนธรรมเฉพาะของกลุ่มเสมือนเข้าไปเป็นสมาชิกของกลุ่มคนหนึ่ง โดยใช้แนวคิดเรื่องอัตลักษณ์ (identity) และแนวคิดเรื่องวัฒนธรรมย่อย (sub-culture) เป็นกรอบในการวิเคราะห์แบบคนนอก (etic view) และคนใน (emic view)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อก้าวถึงกลุ่มสเก็ย ภาพลักษณ์ที่สังคมมอง คือ กลุ่มวัยรุ่นหญิงที่คึกคะนอง กระทำสิ่งที่ขัดแย้งกับความต้องการของสังคมในแบบกุลสตรีไทย ผู้วิจัยสังเกตการณ์จากกลุ่มครั้งแรกก็รู้สึกเช่นนั้น โดยตีความได้จากภาพบนกระดาน (Timeline) สถานะ (Status) และความคิดเห็น (Comment) ของเฟซบุ๊กเพจ (Pages) แบ่งได้เป็น

ภาพกลุ่มที่ 1 ส่วนใหญ่เป็นภาพผู้หญิงแต่งตัวน้อยชิ้น บ้างใส่เสื้อชั้นในตัวเดียว ถ่ายภาพจากกล้องทำมุมสูงให้มองเห็นร่องอกหรือเนินอก

ภาพกลุ่มที่ 2 เป็นภาพวัยรุ่นชาย แสดงอิริยาบถต่างๆ เช่น นั่งคร่อมมอเตอร์ไซด์ ทำสีผม สวมกางเกงตัวเล็ก และรองเท้าแตะ นอกจากนี้ยังมีภาพชายทำท่าคล้ายผู้หญิง ตีความได้ว่าเป็นเด็กแว้น หรือชายในอุดมคติของสเก็ยนั่นเอง

ภาพกลุ่มที่ 3 เป็นภาพการจับภาพหน้าจอแสดงความคิดเห็นต่อด้านเพจ

ภาพกลุ่มที่ 4 เป็นภาพความสูญเสีย เช่น อาชญากรรม การล่าสัตว์ เป็นต้น

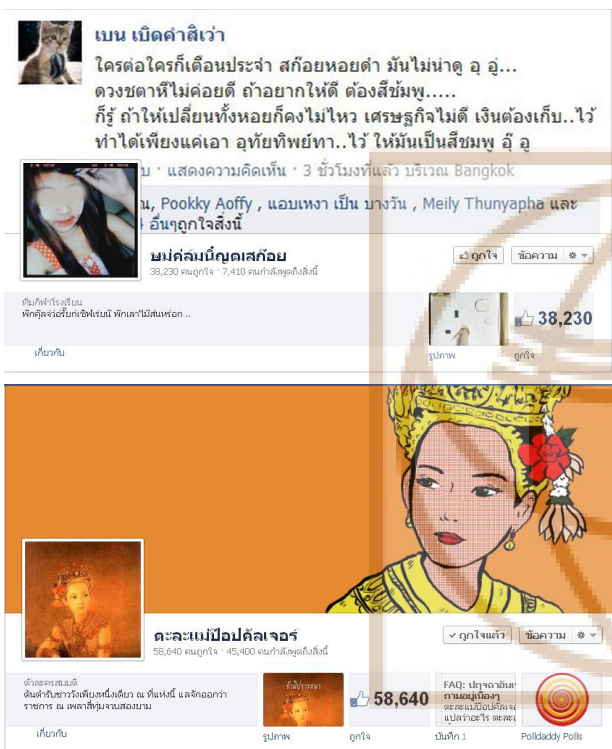
ภาพกลุ่มที่ 5 เป็นภาพเบ็ดเตล็ดจากบุคคลทั่วไป

ภาพที่ 5-7 ตัวอย่างการแบ่งปันเรื่องราวและความสนใจของกลุ่มในเฟซบุ๊กแฟนเพจ “ชมค์ลัมนัญตสเก็ย”

ที่มา: <https://www.facebook.com/sowhateiei>

ภาษาสก็อย เปลี่ยนแปลงตัวอักษรและอักขรวิธีของภาษาไทย โดยเลือกใช้พยัญชนะไทยที่ไม่ค่อยมีการใช้ เช่น ใช้ตัว ฅ แทน ม, ใช้ตัว พ แทน ร ล, ใช้ ญ แทน ย และใช้เทคนิคของแป้นพิมพ์ที่มีปุ่ม Shift และปุ่ม Caps Lock บนคีย์บอร์ด เข้ามาเป็นตัวช่วยในการพิมพ์ แต่การเขียนภาษาสก็อยไม่ใช่แค่กด Shift เท่านั้น สังเกตได้จาก คำว่า “ซมคัลมนัญมสก็อย” แปลว่า สมาคมนิยมสก็อย ถ้าพิมพ์แบบแป้น Shift จะกลายเป็นคำนี้ “ศษขมข๕ข๑ข๒ข๓ข๔ข๕ข๖ข๗ข๘ข๙ข๑๐” ซึ่งไม่เหมือนกันกับต้นฉบับ การเปลี่ยนแปลงของภาษาดังกล่าวมีลักษณะที่เฉพาะ สืบทอดและสอนกันเฉพาะในกลุ่ม ในที่นี้คือ ผู้ดูแลเพจที่มีประมาณ 5-6 คน (ณ วันที่เก็บข้อมูล)

ภาพที่ 8-9 เปรียบเทียบจำนวนผู้ชื่นชอบ (Like) เพจใช้ภาษาอูบัติในสังคมออนไลน์

ที่มา: <https://www.facebook.com/sowhateiei> และ <https://www.facebook.com/TalamaePopCulture> ตามลำดับ

เปรียบเทียบเพจ “ซมคัลมนัญมสก็อย” กับเพจ “ตะละแมป๊อปคัลเจอร์” ซึ่งเป็นกระแสโด่งดังในช่วงเวลาเดียวกัน และมักถูกผู้ใช้ในสังคมออนไลน์ยกมาเปรียบเทียบ จะเห็นได้ว่า เพจ “ตะละแมป๊อปคัลเจอร์” มีจำนวนผู้ชื่นชอบ (Like) 58,640 คน ซึ่งมากกว่า เพจ “ซมคัลมนัญมสก็อย” เกือบเท่าตัว ผู้ใช้จำนวนหนึ่งแสดงความคิดเห็นเชิงเปรียบเทียบการใช้ภาษาว่าเหมาะสมกว่าด้วยการใช้ถ้อยคำโบราณมาประยุกต์ใช้กับคำยอดนิยม คำฮิต และกระแสปัจจุบันได้อย่างถูกอักขรวิธี แต่เมื่อผู้วิจัยสังเกตมาระยะหนึ่งแล้วจะพบว่าความดังของสังคม การตกเป็นข่าว และกระแส ยิ่งน้อยกว่ามากเมื่อเทียบกับเพจ “ซมคัลมนัญมสก็อย” จึงอนุมานว่า เราควรแยกแยะวิเคราะห์ระหว่างความคาดหวังของสังคม กับกระแสความเปลี่ยนแปลงทางวัฒนธรรมที่ถูกจับตามอง และ

การกระตุ้นให้สังคมได้ผูกคิด หรือเลือกที่จะมองสิ่งที่เป็นด้านลบก่อนหรือไม่ หากไม่มีภาษาสก็อยเกิดขึ้นมา ภาษาในโลกออนไลน์จะเปลี่ยนแปลงไปเช่นใด เลวร้ายลงกว่าเดิมหรือไม่

ปัจจุบันมีกลุ่มผู้รักภาษาไทยไม่ให้การยอมรับ และต่อต้านอักขรวิธีแบบภาษาสก็อย เพราะเห็นว่าเป็นการบิดเบือนภาษาไทยและอาจทำให้ผู้ที่พบเห็นเข้าใจผิดได้ แต่ผู้ที่เขียนบางกลุ่มกล่าวว่ายุคสมัยเปลี่ยนไป ภาษาก็เปลี่ยนไป บางกลุ่มกล่าวว่าใช้แค่เพียงในการแชทเท่านั้น ในชีวิตจริงก็ใช้ภาษาที่ถูกต้อง ผู้ต่อต้านภาษาแชท บางกลุ่มกล่าวว่าจะทำให้ภาษาวิบัติ ในขณะที่เดียวกันบางกลุ่มก็เห็นว่าไม่ถึงขนาดวิบัติ แค่เพียงผิดเพี้ยน แต่ทุกกลุ่มที่ต่อต้านเห็นเป็นเสียงเดียวกันว่า ควรรีบแก้ไขเลิกพูดเสียก่อนที่จะสายเกินแก้ แต่ดูเหมือนจะไม่มีใครสนใจและมีการใช้แพร่หลายขึ้นเรื่อยๆ หรือเมื่อถึงจุดหนึ่งแล้ว กระแสนี้จะลดลงเพราะมีคนใช้มากและใช้กันมานาน กลุ่มผู้ต่อต้านหลายคนคาดหวังว่าความนิยมใหม่อาจเป็นการพิมพ์ที่ถูกต้อง ซึ่งได้มีการณรงค์พอสมควรบางเว็บไซต์ เช่น ผู้ใช้บางคนมีนโยบายไม่ตอบคำถามให้กับผู้ที่ถามโดยใช้ภาษาวิบัติ เป็นต้น

นอกจากนี้ ยังเกิดสังเกตว่าการใช้ภาษาในโลกออนไลน์มักจะพิมพ์กันง่ายๆ ตัดสระ ตัดวรรณยุกต์ออก เช่น คำว่า “จะ” “นี่คือ” “เคย” เป็นต้น และยังมีการแสดงการเน้นย้ำอารมณ์ความรู้สึก ณ เวลานั้นๆ เช่น “เป็ออออออออ.....” “เซีรืงงงงงงงงงงง” “มวิากกกกกกกกกกกกกกก” เป็นต้น เหล่านี้ยังไม่รวมถึงคำหยาบคายต่างๆ ที่ใช้กันอย่างไม่ตะขิดตะขวงใจ เช่น “แสรดด!!!” “ถุยส์สสส” เป็นต้น เหล่านี้ ถูกใช้โดยคนจำนวนมาก ทั้งวัยรุ่นและวัยอื่น ด้วยเหตุผลความรวดเร็ว ความรีบเร่ง ความต้องการระบายอารมณ์ความรู้สึก ความอยากรู้อยากลองสิ่งแปลกใหม่ การตามแฟชั่น การแชทที่มุ่งความรวดเร็ว ต้องการเพียงสื่อความหมายกันเท่านั้น บางครั้งที่จะระบายอารมณ์ และมักจะตัดวรรณยุกต์ออกจนเกิดความชินแล้วใช้ต่อเรื่อยๆ

อย่างไรก็ตาม ภาษาแชทไม่สามารถตอบสนองความต้องการของกลุ่มสก็อยได้ จึงการกำหนดรูปแบบการเขียน (พิมพ์) ใหม่ เป็นภาษาสก็อยที่เปลี่ยนแปลงตัวอักษรและอักขรวิธีทางภาษาไทย ซึ่งอ่านยาก ชับซ้อน และใช้เวลาในการตีความพอสมควร ตรงกันข้ามกับภาษาแชท แสดงถึงการต่อต้านวัฒนธรรมกระแสหลักในโลกออนไลน์ รวมทั้งสร้างอัตลักษณ์ขัดแย้งกับภาพลักษณ์ที่สังคมมอบให้ คนในสังคมออนไลน์ มีทัศนคติเกี่ยวกับกลุ่มวัยรุ่นที่เรียกตนเองว่า สก็อย เป็นไปในทางลบค่อนข้างมาก ทั้งภาพลักษณ์ และการใช้ชีวิต กลุ่มจึงพยายามสร้าง อัตลักษณ์เฉพาะกลุ่มที่แตกต่าง และดึงดูดความสนใจ เพื่อการยอมรับจากสังคม ต่อมา ภายหลังจากกระแสข่าววิพากษ์วิจารณ์อย่างกว้างขวาง มีสื่อฯ ไปสัมภาษณ์ผู้ดูแลเพจ ทำให้ผู้วิจัยทราบว่าจุดมุ่งหมายของการก่อตั้งสมาคมนิยมสก็อย และสร้างสรรค์รูปแบบการเปลี่ยนแปลงของภาษาไทย โดยตั้งชื่อว่า ภาษาสก็อย เกิดขึ้นด้วยความไม่ได้ตั้งใจ ส่วนหนึ่งต้องการล้อเลียนการใช้ภาษาในสังคมออนไลน์ที่มีการใช้อย่างไม่ถูกต้อง หรือที่เรียกว่า “ภาษาวิบัติ” ผู้ดูแลและเพื่อนสมาชิกเพียงต้องการล้อเลียน แบบนิกสนุก ไม่ได้คาดหวังผลตอบรับแบบจริงจัง โดยกลุ่มนิยามความรู้สึกดังกล่าวว่า “ซ้ำซ้ำ”

สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาภาษาศาสตร์ในฐานะวัฒนธรรมย่อยของวัยรุ่นกลุ่มหนึ่งผ่านสังคมออนไลน์ โดยใช้กรอบแนวคิดอัตลักษณ์และแนวคิดวัฒนธรรมย่อย สามารถสรุปและอภิปรายข้อค้นพบเบื้องต้น 2 ประเด็น ดังนี้

1. การสร้างอัตลักษณ์เฉพาะกลุ่มด้วยการเปลี่ยนแปลงภาษา

การสื่อสารกันในโลกออนไลน์เป็นการพูดด้วยอักษร หรือเป็นการใช้อักษรเลียนภาษาพูดอย่างแทบจะตรงไปตรงมา เป็นวัฒนธรรมมุขปาฐะที่แสดงออกในรูปอักขระ การพูดด้วยการเขียน (พิมพ์) ลักษณะนี้เป็นลักษณะสากลอย่างหนึ่งของโลกออนไลน์ เช่น ความยุ่งยากที่ต้องใส่เครื่องหมายต่างๆ (diacritics) กำกับให้เป็นสระหรือวรรณยุกต์ จึงตัดเครื่องหมายเหล่านั้นออก เพื่อความคล่องแคล่วในการพิมพ์ให้เสมือนกำลังพูดอยู่

ภาษาศาสตร์ที่ได้ทำการเปลี่ยนแปลงทางภาษาในโลกออนไลน์ให้ พิมพ์(เขียน)ยาก อ่านยาก ชับซ้อน และใช้เวลาในการตีความ ซึ่งตรงกันข้ามกับการวิเคราะห์ภาษาแชทในโลกออนไลน์ในบทความที่อ้างถึงข้างต้น ปรากฏการณ์นี้แสดงถึงการต่อต้านวัฒนธรรมกระแสหลักในโลกออนไลน์ รวมทั้งพยายามสร้างอัตลักษณ์ขัดแย้งกับภาพลักษณ์ที่สังคมมอบให้ คนในสังคมออนไลน์มีทัศนคติเกี่ยวกับกลุ่มวัยรุ่นที่เรียกตนเองว่า สก๊อย เป็นไปในทางลบค่อนข้างมาก ทั้งภาพลักษณ์ และการใช้ชีวิต กลุ่มจึงพยายามสร้างอัตลักษณ์เฉพาะกลุ่มที่แตกต่าง และดึงดูดความสนใจ ด้วยการเปลี่ยนแปลงตัวอักษรและอักขรวิธีของภาษาไทย โดยเลือกใช้พยัญชนะไทยที่ไม่ค่อยมีการ ใช้ เช่น ใช้ตัว คม แทน ม , ใช้ตัว ห แทน ร ล , ใช้ ญ แทน ย และใช้เทคนิคของแป้นพิมพ์ที่มีปุ่ม Shift และปุ่ม Caps Lock บนคีย์บอร์ด เข้ามาเป็นตัวช่วยในการพิมพ์ การเปลี่ยนแปลงของภาษาดังกล่าวมีหลักเกณฑ์เฉพาะ สืบทอดและสอนกันเฉพาะในกลุ่ม เมื่อแปลความแล้วการสื่อความหมายก็ไม่ได้หยابคาย และไม่ทำให้ภาษาวิบัติ

2. วัฒนธรรมย่อยเป็นพลวัตทางสังคมที่ก่อให้เกิดความแตกต่างหลากหลาย

ภาษาต่าง ๆ มีความหมายทางสังคมและตอบสนองความต้องการทางสังคมที่ต่างกันไป ภาษาศาสตร์ เป็นภาษาแชทในสังคมออนไลน์รูปแบบหนึ่งมีลักษณะเฉพาะ ใช้การเขียน (พิมพ์) ด้วยภาษาปาก หรือภาษาพูด เป็นวัฒนธรรมย่อยอย่างหนึ่งของภาษาในโลกออนไลน์ ความแตกต่างคือ ภาษาศาสตร์เปลี่ยนแปลงตัวอักษร และอักขรวิธีในภาษาไทย โดยมีหลักการเฉพาะถ่ายทอดและสืบทอดกันเฉพาะในกลุ่ม แต่เนื่องด้วยข้อมูลข่าวสารถึงกันด้วยความรวดเร็วในสังคมออนไลน์และกระแสนวัตกรรมวัยรุ่นที่ใช้ภาษาไทยไม่ถูกต้องในโลกออนไลน์ หรือภาษาวิบัติ ขยายวงกว้างขึ้นทำให้มีคนนอกกลุ่มให้ความสนใจวิธีการสื่อสารกันของกลุ่มสก๊อย แต่ส่วนใหญ่ไม่สามารถเข้าถึงและเข้าใจ บางส่วนจึงต่อต้านประกอบกับภาพลักษณ์ของสาวสก๊อย มีวิธีการใช้ชีวิตในช่วงเวลาในลักษณะห่วงหาพันอสรภาพ คีคคะนอง กล้าได้กล้าเสีย ฯลฯ ขัดแย้งกับความคาดหวังของสังคมกระแสหลักแบบกุลสตรีไทย ก็ยัง

ทำให้ผู้ที่เกี่ยวข้อง และคนในสังคมออนไลน์บางส่วนเป็นห่วง หรืออาจไม่พึงพอใจในพฤติกรรมเหล่านั้น

อย่างไรก็ตาม จากการวิจัยนี้แสดงให้เห็นแล้วว่า ควรต้องแยกแยะการตัดสินคน หรือกลุ่มใดใดจากมุมมองเพียงด้านเดียว การที่วัยรุ่นกลุ่มหนึ่งมีภาพลักษณ์ที่ไม่พึงประสงค์ของผู้ใหญ่ ก็ไม่ได้หมายความว่ากลุ่มคนเหล่านั้นจะต้องถูกตีตราไปทางด้านลบเสมอไป วัยรุ่นเป็นช่วงชีวิตหนึ่งที่รักและห่วงหาพันในความเป็นอิสระ ในทางกลับกันก็ต้องการพื้นที่ และการยอมรับทางสังคม

การเปลี่ยนแปลงของภาษา ซึ่งนักภาษาศาสตร์ เชื่อว่าเป็นธรรมชาติอย่างหนึ่งของภาษา ภาษาที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ จะมีแนวโน้มการใช้ที่ยืนยาวมากกว่าภาษาที่มีการเปลี่ยนแปลงน้อย หรือไม่เปลี่ยนแปลงเลย ภาษาเปลี่ยนแปลงในลักษณะของการออกเสียง คำศัพท์ รูปแบบ และลักษณะอื่นๆ ตามกาลเวลาที่เปลี่ยนไป ภาษาที่เปลี่ยนไปเกิดจากการเปลี่ยนแปลงของกลุ่มคนที่ใช้ภาษาไทยสื่อและการกระจายตัวของประชากรเป็นส่วนหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงของภาษา กลุ่มเฉพาะเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดการพัฒนาของภาษา คำศัพท์ใหม่ ๆ เกิดขึ้นมาก โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น อย่างไรก็ตาม เลือกเลิกใช้ คำศัพท์นั้นก็จะมีตกและหมดความนิยมไป เช่น คำว่า 'จ๊าบ' ที่เคยนิยมใช้กันในหมู่วัยรุ่น และต่อมาไม่มีใครใช้คำนี้กันแล้ว มีการถกเถียงว่าภาษาวัยรุ่นไม่นับว่าเป็นภาษาไทยกันมาก แต่ก็ยังสามารถสื่อสารกันได้ ย่อมถือได้ว่า ภาษาที่เกิดขึ้นมาใหม่ไม่ต่างจากวัยรุ่น หรือนักวิชาการ ก็ยังคงเป็นภาษาไทย

ข้อเสนอแนะ

การศึกษาความเปลี่ยนแปลงทางภาษามีความซับซ้อนมากกว่าอักขรวิธีในภาษาไทย แต่ผู้วิจัยต้อง บูรณาการความรู้ ประสบการณ์ทางด้านภาษาในบริบทวัฒนธรรม ที่อธิบายผ่านมิติ ด้านเวลา (Time) สถานที่ (Space) และ บริบท (Context) โดยเฉพาะการวิจัยบนพื้นที่ออนไลน์มีความเป็นพลวัตสูง และมีรูปแบบเฉพาะในการอธิบายอัตลักษณ์ และวัฒนธรรมย่อย การอธิบายสถานการณ์หรือปรากฏการณ์ปัจจุบัน จะมีส่วนช่วยสร้างรากฐานความรู้ความเข้าใจสังคมในบริบทที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ในที่นี้คือ จากสังคมบนพื้นที่ปกติ มีอาณาบริเวณที่สามารถมองเห็นจับต้องได้ ไปสู่พื้นที่ออนไลน์ที่เป็นอุดมคติ ไร้ขอบเขต

เอกสารอ้างอิง

- [1] วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2555). เด็กแว้น. สืบค้นเมื่อ 17 กันยายน 2555. จาก <http://th.wikipedia.org/wiki/เด็กแว้น>
- [2] ศ.ดร.กาญจนา นาคสกุล และคณะ. (2550). พจนานุกรมคำใหม่ เล่ม 1 ฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพฯ : แมค หน้า 64-65
- [3] ข้อมูลจากการสังเกตของผู้วิจัย
- [4] วิกีพีเดีย สารานุกรมเสรี. (2555). สก๊อย. สืบค้นเมื่อ 17 กันยายน 2555. จาก <http://th.wikipedia.org/wiki/>

- [5] โจอ็บบอย. (2555). เพลง “วันบอยสะก๊อยเกิร์ล” (Vanz Boy ‘N’ Sagoi Girl) อัลบั้ม ก้านคอคคลับ 2 ฉลองครบรอบ 5 ปี. สืบค้นเมื่อ 17 กันยายน 2555. จาก <http://www.mono2u.com>
- [6] Nuttha. (2555). ภาษาไทยวิบัติหนัก ลามทั่วโลกออนไลน์ เตือนเด็กๆ ดูไว้เป็นเยี่ยง แต่อย่าเอาอย่าง. สืบค้นเมื่อ 17 กันยายน 2555. จาก <http://campus.sanook.com/983588/ภาษาสก็อยระบาคหนัก-อ่านไม่ออก-แต่เข้าใจกันเอง>
- [7] Mthainews. (2555). ภาษาสก็อย โผล่เฟสบุ๊ก!! ชาวเน็ตหั่นภาษาไทยวิบัติ. สืบค้นเมื่อ 17 กันยายน 2555. จาก <http://news.mthai.com/general-news/176914.html>
- [8] สปริงนิวส์. (2555). ภาษาสก็อย! ระบาคหนัก ความวิบัติทางภาษาบังเกิด. สืบค้นเมื่อ 17 กันยายน 2555. จาก <http://news.springnewstv.tv/16585/>
- [9] enjoylike. (2555). เพจ facebook ชมคัลล์มณีญฒสก็อย ชาวเน็ตด่าและ เสื่อมที่สุด ทำภาษาวิบัติ. สืบค้นเมื่อ 17 กันยายน 2555. จาก <http://www.ejoylike.com/forum/viewthread.php?tid=801>
- [10] ไทยพีบีเอส. (2555). “ภาษาสก็อย” ความวิบัติทางภาษาไทยจริงหรือ?. สืบค้นเมื่อ 17 กันยายน 2555. จาก <http://news.sanook.com/1132635/>
- [11] globalmoving หัวข้อข่าวจิตวิทยา/สังคม. (2555). ภาษาสก็อยวิบัติหรือวิวัฒนาการ?. สืบค้นเมื่อ 17 กันยายน 2555. จาก <http://www.globalmoving.thaigoodonline.com>
- [12] สำนักข่าวไทย. (2555). “เนวรัตน์ พงษ์ไพบูลย์” มองหลายมุมการใช้ภาษาสก็อยในการสื่อสาร วันที่ 19 กรกฎาคม 2555. สืบค้นเมื่อ 17 กันยายน 2555. จาก <http://www.mcot.net>
- [13] Mr.Burst (แปล). มาอ่านศัพท์ภาษาสก็อยกัน (แปลไม่ควรถูกเสริม). สืบค้นเมื่อ 17 กันยายน 2555. จาก <http://www.forum.munkonggadget.com/detail.php?id=81943>
- [14] ครอบครัวข่าวสาม : ข่าวสังคม. (2555). กระทรวงวัฒนธรรมจัดงานวันภาษาไทยแห่งชาติ วันที่ 29 กรกฎาคม 2555. สืบค้นเมื่อ 17 กันยายน 2555. จาก <http://www.krobkruakao.com>
- [15] Jenkins, R. (2004). *Social Identity*. London, New York: Routledge.
- [16] Berger, P. L. and Luckmann T. (1967) *The social construction of reality: A treatise in the sociology of knowledge*, Anchor Books, New York.
- [17] F. Barth อ้างใน นิติ ภาวครพันธ์. (2541). บางครั้งเป็นคนไทย บางครั้งไม่ใช่ อัตลักษณ์แห่งตัวตนที่ผันแปร. วารสารรัฐศาสตร์สาร. ปีที่ 20 ฉบับที่ 3
- [18] Barker อ้างใน กาญจนา แก้วเทพ. (2549). *สตรีนิยมและวัฒนธรรมศึกษา. อยู่ชายขอบมองลอดความรู้: รวมบทความเนื่องในวาระครบรอบ 60 ปี ฉลาดชาย รมิดานนท์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์มติชน
- [19] สมหมาย ชินนาค. (2547). *มุนไม่ใช่มุล: วาทกรรมต่อต้านรัฐของกลุ่มชาติพันธุ์ไทย-ลาวที่ได้รับผลกระทบจากเขื่อนปากมูล*. วาทกรรมอัตลักษณ์, กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร
- [20] ประสิทธิ์ ลีปรีชา. (2547). *การสร้างและสืบทอดอัตลักษณ์ของกลุ่มชาติพันธุ์ม้ง*. วาทกรรมอัตลักษณ์, กรุงเทพมหานคร: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร
- [21] สารีตา สวัสดิ์กำจร. (2549). *เนื้อหาเพลงและอัตลักษณ์แฟนเพลงฮิปฮอปในประเทศไทย*. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
- [22] Fischer S. (1995). *The Subcultural Theory of Urbanism : A Twentieth-Year Assessment*. American Journal of Sociology Vol.101, No.3 (Nov., 1995), pp. 543-577 by The University of Chicago Press. สืบค้นเมื่อ 17 กันยายน 2555. จาก <http://www.jstor.org/discover/10.2307/2781994>
- [23] ยุक्ति มุกดาวิจิตร. (2549). ภาษาเอ็ม ภาษาอุบัติ?. กรุงเทพฯ: อีจอนไลน์. สืบค้นเมื่อ 17 กันยายน 2555. จาก http://www.bangkokbiznews.com/2006/08/30/w006_132771.php?news_id=132771
- [24] พิชญ์ พงษ์สวัสดิ์. (2555). *คอลัมน์/ชุมชน ประชาไท บทโฆษณา ตอน อยากรอบ Forever*. สืบค้นเมื่อ 17 กันยายน 2555. จาก <http://www.prachatai.com/column-archives/node/1803>
- [25] นิธิ เอียวศรีวงศ์. (2549). ภาษาวิบัติ - อย่าให้ภาษาขวางกัน ผู้คนอีกต่อไป .มหาวิทยาลัยเที่ยงคืน เมื่อวันที่ 12 กรกฎาคม 2549 . สืบค้นเมื่อ 17 กันยายน 2555. จาก <http://61.47.2.69/~midnight/midnight2544/000999960.html>